

نهادهای همبستگی در کنفرانس بین المللی

همبستگی، دفاع و مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در جهان
22- 24 اکتبر 2010 در کپنهاگ- دانمارک

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور

nhkommittehamahangi@gmail.com

کنفرانس بین المللی همبستگی، دفاع و مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی در جهان

22- 24 اکتبر 2010 در کپنهاگ- دانمارک

از آنجایی که مسئله زندانیان سیاسی یکی از مهمترین مسائل جهان می‌باشد و از آنجایی که هنوز انسان‌ها را به خاطر داشتن عقیده سیاسی - مبارزاتی و داشتن اندیشه رهائی انسان‌های جهان از ستم و ظلم به شکل‌های گوناگون دستگیر، زندانی، شکنجه و اعدام می‌کنند، امسال هم چون سالیان گذشته در حمایت از زندانیان سیاسی و همبستگی با زندانیان سیاسی در جهان، کنفرانسی از ۲۲ تا ۲۴ اکتبر در شهر کپنهاگ دانمارک برگزار گردید. شرکت‌کنندگان از کشورهای مکزیک، باسک، فیلیپین، فلسطین، ایران، آلمان، دانمارک، کلمبیا، لبنان، ترکیه و کردستان شرکت کرده بودند.

در بین شرکت‌کنندگان می‌توان به زندانیان باسک در اسپانیا اشاره کرد، کشوری که در اروپای مشترک عضو است و همپنان توسط همه رسانه‌ها در این کشورها کاملاً سانسور می‌شود.

شرکت وکیل مدافع مومیا ابوجمال در این کنفرانس از نشانه‌های بارز این کنفرانس است. وکیل مدافع مومیا ابوجمال، رابرت برابان، در این کنفرانس درباره زندانیان سیاسی ایرانی و بویژه در باره روحیه مقاومت زنان و مردان ایرانی در پای جوخه اعدام اشاره کرد و با غرور از آنان تجلیل نمود.

این کنفرانس امسال با تشکیل " گروه‌های کاری" که در آن سخنرانان با موضوعات عام و خاص زندان صحبت، بحث و گفتگو می‌کردند، سازماندهی شده بود.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران - خارج کشور نیز بعنوان هیأت 12 نفره اعزامی شرکت داشتند و با نمایشگاه عکس و پخش مطالبی درباره اوضاع کارگران ایران به زبان انگلیسی فعالیت کرد و پیام‌ها را در آنجا به زبان انگلیسی و فارسی پخش نمودند. هیأت اعزامی در این کنفرانس با ارتباط گیری با سایر شرکت‌کنندگان از کشورهای مختلف پرداخت و درباره مسائل و مشکلات طبقه کارگر ایران و همچنین فعالین کارگری که در زندان بسر می‌برند و دیگر زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران افشاگری کرد. در این کنفرانس بیانیه پایانی پیشنهاد گردید که مورد موافقت و امضاء سازمانها و نهادهای مختلف قرار گرفت.

26 اکتبر 2010

////////////////////////////////////

پیام به

شرکت‌کنندگان کنفرانس کپنهاگ که قلبشان برای

جهانی بدون زندان، شکنجه و اعدام می‌تپد!

رفقای عزیز دروذهای گرم ما را بپذیرید!

ما از چهارگوشه جهان، آمریکای لاتین، آسیا، اروپا و کشورهای خاورمیانه در اینجا جمع شده ایم تا درباره ظلم و ستمی که هنوز بر انسان قرن بیست و یکم روا میشود، صحبت کنیم. ما در دنیایی زندگی میکنیم که بیش از 11 میلیون انسان در کل جهان در زندان‌ها اسیرند و با کمال تأسف هر روز افزایش می‌یابند.

در واقع این انسانهای در بند بیش از آنکه خود مسئول این اتفاقات ناگوار باشند که با آن رودرو هستند جوامع و دولتهایی مسئول اند که در آن اقلیتی صاحب تمام نعمات و ثروت هستند و اکثریتی که با تلاش شبانه روزی، فقط خود را زنده نگه میدارند، زیر خط فقراند، بیکارند، از حقوق و امکانات رفاهی و اجتماعی بی بهره اند و نیز میلیونها انسان که از سرناچاری به اعتیاد، فحشا و ... روی آورده اند.

در زندانها انسانهایی هستند که علل تمام این مشکلات، نابرابریها و بدبختها را می دانند. و ضمن اینکه نظام حاکم موجود را مسبب این همه بلاهای اجتماعی می دانند علیه آن به مبارزه بر خورده اند. زندان، شکنجه نتوانسته است و نمیتواند آنها را از روحیه مقاوم و مبارزاتی شان تهی کند و آنها را به تسلیم در مقابل این نظام گنبدیده سرمایه داری وادار کند. درون و بیرون زندان انسانهای بیشماری خواهان و در تقلا برای ساختن جهانی برای همه، با داشتن امکانات و شرایط برابر و بهره مند شدن همگان از نعمات زندگی هستند.

طبق آمار موجود افزایش سالانه زندان و اعدام برای مثال در دو کشور ایران و امریکا در چنان سطحی است که افتخارتوحش را میتوانند کسب کنند. این جوامع در پرورش زندان، جلاد و نگهبان، در کنار بی حقوقی و فقر شهروندان، نیز در تقلا هستند تا گوی سبقت را از دیگر دولتهای ضد انسانی مانند خود، بگیرند.

دوستان و رفقای گرامی

اعدام یک قتل عمد کاملن آگاهانه ای است که نظم موجود یعنی دولتهای سرمایه برای حفظ نظام استثمار گرانه شان، طی برنامه ای از قبل طرح شده و با استفاده از ابزارهای سرکوب انجام می دهند.

مبارزات تا کنونی برای لغو حکم اعدام ثمرات زیادی داشته و کشورهای زیادی را وادار به لغو رسمی این انسان کشی عامدانه و ددمنشانه نموده است.

اما برای ما که این جا جمع شده ایم ومانند بسیاری دیگر از انسان ها در پی ایجاد جهانی عاری از بربریت سازمان یافته و اعمال جنایتکارانه هستیم، می بایست فعالانه و متحد در مقابل این وحشیگری قرون وسطائی سرما یه به ایستیم.

اگر سرمایه داری بعنوان نیروی حاکم، زندان، شکنجه و اعدام را وسیله ایی قرار میدهد تا به عمر ننگین اش ادامه بدهد، نیروی اجتماعی مقابل آن یعنی کارگران برای پایان دادن به این جنایتها چاره ای جز متشکل شدن و مبارزه همه جانبه علیه آن ندارند. تمامی

نیروهای اجتماعی مترقی در کنار کارگران میتوانند متحدانه به تمامی این وحشیگری‌ها نظام سرمایه داری پایان دهند.

جنبش کارگری ایران در سال‌های اخیر مبارزات زیادی را برای کسب حقوق و ایجاد تشکل‌های مستقل خود به پیش برده است که برای آن بهای سنگینی نیز پرداخته است. دهها نفر از رهبران کارگری سخت‌ترین زندان‌ها، شکنجه و یا اخراج از کار را تحمل کرده‌اند. هم‌اکنون رهبرانی نظیر منصور اسالو، ابراهیم مددی، رضا شهابی، بهنام ابراهیم زاده و ... در زندان جمهوری اسلامی سرمایه در بدترین شرایطی به سر می‌برند.

به باور ما فعالین متشکل در نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران در خارج کشور، طبقه کارگر جهانی می‌تواند با حمایت هم‌طبقه‌ای‌هایش، برای نابودی سرمایه جهانی به مبارزه برخیزد و جهانی بدون زندان و شکنجه و اعدام بنا کند.

با این امید که این چند روز نشست مان، ما را به امر و هدف مشترک با افقی روشن و متحد نزدیک نموده که همانا مبارزه برای جامعه‌ای برابر و عاری از هر گونه ستم و استثمار، شکنجه، زندان و اعدام می‌باشد.

از برگزارکنندگان این کنفرانس سه روزه صمیمانه تشکر می‌کنیم و دستشان را به گرمی می‌فشاریم.

مبارزه علیه زندان، شکنجه و اعدام را گسترش دهیم!

تمامی زندانیان سیاسی فوراً و بدون قید و شرط آزاد باید گردند!

زنده باد همبستگی جهانی کارگری

اکتبر 2010

درهای زندانها را بر سر این

رژیم قرون وسطائی بشکنیم!

رژیم ضد کارگر جمهوری اسلامی کماکان به دستگیری و زندانی کردن کارگران و دیگر فعالین جنبش‌های اجتماعی مشغول است. از بدو به قدرت رسیدن رژیم جمهوری اسلامی ایران هزاران انسان معترض و مبارز از اقتشار مختلف اجتماعی در چنگال این رژیم قرون وسطائی اسیر بوده و هستند.

فعالین کارگری و کارگران مانند رضا شهابی، منصور اسانلو، ابراهیم مددی، وفا قادری، صدیق سبحانی، فتاح سلیمانی، عیسی ابراهیم‌زاده، حسین پیروتی و ... کماکان یا در زندان بسر می‌برند و یا محاکمه می‌شوند. رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، ترس و وحشت خود را از کارگران و فعالین کارگری با دستگیری آنان عریان‌تر به نمایش گذاشته و می‌گذارد. کارگران و فعالین دربند و محاکمه شده، چه جرمی جز دفاع از دوستان هم طبقه ای خود مرتکب شده اند؟ آنها به دلیل تلاش برای ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری که بتواند در هرشرایطی نماینده و مدافع آنها باشد، بازداشت شده اند. جای کارگران و نمایندگان و فعالین کارگری و دیگر فعالین جنبش‌های اجتماعی در زندان‌ها نیست،

مردم ایران همچنان که درهای زندان‌های رژیم دیکتاتوری شاه را شکسته و تمامی زندانیان سیاسی را بردوششان از زندان‌های مخوف سلطنتی بیرون آوردند، می‌توانند و دورنیست، آن زمانی که درهای زندان‌های جمهوری اسلامی را برسرشان خراب کنند و تمامی زندانیان سیاسی را به آغوش جامعه آزاد و انسانی برگردانند.

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران فعلاً برای آزادی تمامی زندانیان سیاسی کوشش خواهد کرد و همه‌گان را فرامی‌خواند که به هر شکلی که می‌توانند فعلاً به مبارزه برای آزادی رضا شهابی و دیگر کارگران زندانی یاری رسانند.

دستگیری فعالین کارگری موقوف!

اگوست / سپتامبر 2010

کشتار دهه 60

سند فراموش ناشدنی تاریخ

دهه شصت یادآورثبت یک جنایت تاریخی در ایران است که طی آن هزاران زندانی سیاسی توسط یکی از هارترین رژیم‌های معاصر قتل عام شدند. در برابر جنبش کم نظیرتوده ای و آزادیخواهانه که منجر به سقوط رژیم سلطنتی شد ، سرمایه داری جهانی حکومت اسلامی را سازمان داد . رژیم جمهوری اسلامی که ماشین سرکوب و کشتارش تاکنون یک لحظه از حرکت بازنیاستاده است از همان آغاز برای تحکیم پایه هایش و نیز به قصد پاسخ دادن به نیازهای نظام ضد بشری سرمایه داری به دستگیری،شکنجه،ترور و اعدام سوسیالیست ها، آزادیخواهان و دیگر مخالفین پرداخت.

جمهوری اسلامی در دهه شصت به موازات دامن زدن به جنگ با عراق و با استفاده از آن به سرکوب فضای ناشی از تحریکات آزادیخواهانه در ایران پرداخت. اما جنگ هشت ساله با عراق که صدها هزار نفر کشته، زخمی و معلول از خود بجا گذاشت نیز نتوانست رژیم را تامل به اهدافش برساند، لذا زدن تیر خلاص به سمبل آزادیخواهی و مقاومت در برابر ارتجاع تازه به دوران رسیده، جنابیتی بود که ماشین سرکوب جمهوری اسلامی با حکم خمینی به آن دست زد. هزاران نفر از زندانیان سیاسی که حتی در همان بیدادگاه فرمایشی رژیم حکمی نگرفته و یا دوران احکام بیدادگاه راسپری می کردند دسته دسته و طی چند روز در تابستان 67 به جوخه های مرگ سپرده شدند و در گورهای دستجمعی مدفون شدند.

اکنون در شرایطی سالگرد کشتار تابستان 67 فرامی رسد که رژیم جمهوری اسلامی از یکطرف در یکی از بحران های حاد دوران حیاتش بسر می برد و از طرف دیگر پایه های حکومتش در اثر تحرک جنبشی توده ای و آزادیخواهانه در ایران به لرزه در آمده است. از پایان خرداد سال گذشته و در جریان انتخابات، جنبش توده ای عظیمی رژیم را غافلگیر و جناحهای درونی اش را شکافت. جناح نظامیان به نماینده گی احمدی نژاد همه ارگانه را قبضه کرد و جناح اصلاح طلبان به نماینده گی موسوی از ارگانه های رژیم رانده شد. فشار جنبش آزادیخواهی بر جناحهای رژیم گوشه هایی از جنایات آنها را برملا کرد. آنها که سی سال به جنایاتشان افتخار می کردند و یا بر آن سرپوش اسلامی می گذاشتند در موقعیت فعلی شان و برای تبرئه خویش جنایات را به گردن جناح دیگری اندازند. اکنون آقای موسوی که ریاست دولت در زمان قتل عام زندانیان سیاسی (دهه شصت) را به عهده داشت از وجود زندانیان (اصلاح طلب) در زندان های جناح حاکم شکوه دارد و آقای محسن سازگار از همکاران سپاه پاسداران و معاون سیاسی و اجتماعی نخست وزیری در دهه شصت چندی پیش در باصطلاح افشاگری خویش آمار قتل عام شده گان تابستان 67 را نزدیک به پنج هزار نفر شمرد. جنایات جمهوری اسلامی برخلاف ادعا و عوامفریبی این یا آن، نه خاص یک جناح مشخص و نه کار افراد معینی بوده و هست، همه در آن سهیم بوده و هستند. پرده برداری از جنایات تاریخی رژیم جمهوری اسلامی تنها با سرنگونی اش مقدور است و آن با انقلاب برهبری طبقه کارگر امکان پذیر است.

ما فعالین متشکل در نهادهای همبستگی خارج از کشور ضمن گرامیداشت یاد جانباختگان دهه 60 و تقویت مبارزات آزادیخواهانه بر علیه رژیم جمهوری اسلامی، بر وظائف خویش از جمله جلب حمایت جهانی از مبارزات کارگری در ایران و تقویت و شناساندن تشکل های آنها مجدداً پای می فشاریم.

گرامی باد یاد جانباختگان دهه 60

مرگ بر رژیم جمهوری اسلامی

28 مرداد 1389 / 19 آگوست 2010

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری در ایران- خارج کشور

nhkommitteshamahangi@gmail.com

kanonhambastegi@gmail.com - کانون همبستگی کارگران ایران و کانادا

proletarianunite@gmail.com - کمیته همبستگی با جنبش کارگری ایران- استرالیا

cdkargari@gmail.com - کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ

sstiran@yahoo.fr - همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه

kanoonhf_2007@yahoo.de - کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه

kanon.hannover@yahoo.de - کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر

isask@comhem.se - کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد

kanounhambastegi@gmail.com - کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ

info@ijcwa.com - انجمن کارگری جمال چراغ ویسی

iranwsn@fastmail.fm - شبکه همبستگی کارگری

leftalliance@yahoo.com - اتحاد چپ ایرانیان و آشننگتن

toronto_committee@yahoo.ca - کمیته حمایت از کارگران ایران تورنتو کانادا

solidarity.laber@googlemail.com - کانون همبستگی با کارگران در ایران- نوردراین وست فالن (آلمان)